

Elegii de primăvară

Florin T. Roman

după George Topîrceanu

I.

De prin lunci, de prin poieni
s-a desprins un zvon bizar,
ce-a-mpletit în zori de zi
salbe lungi de chihlimbar,
versuri dulci de poezii
pentru flori
albe, de crin
și viori
de cer senin.
Primăvară în culori,
Viață trăită din plin!

II.

Încet, discret, reînfrunzește codrul
Și soarele-i tot mai strălucitor,
Revin țărani străbuni, precum li-i modrul,
Cu pluguri și cu grape, pe ogor.

Prin iarba verde ies la drum gândacii
Și păsările vin în țară iar,
Gelos și umed, vesel și sprintar,
Vântul sărută mai cu jind copacii.

De prin tufișuri
Și mărăcini,
De prin desișuri
Și vizuini,
Ies ursuleții,
Râșii, mistreții
Și veverițele
Prin aluniș,
Ieș și căprițele,
Ieș și vulpițele,
Și prepelițele
În luminiș.

O rândunică
Își spală-n baltă
Penajul sur.
O rămurică

În plop tresaltă
De bun augur.

E sărbătoare peste tot în țară,
Se-mbracă iar natura-n primăvară,
O toacă bate la o mănăstire,
De Învierea Domnului dă știre.

Copiii ies și ei din case, blocuri,
Pe ulițe, prin parcuri, pe maidane,
Se zbenguie, aleargă, joacă jocuri,
Își duc copilăria în ghiozdane.

III.
Nori ușori pe cerul ud,
Muguri moi pe ramul crud,
Glas de miei
Și brebenei,
Fluturași și ghiocei.

Primăvară, din ce vis
Ne aduci ritmuri de cânt?
Din ce colț de paradis
Picuri viață pe pământ?
Ești frumoasă și o știi,
An de an te-aștept să vii.
Ești cântată de viori,
De pictori
Și scriitori,
Stânele te-așteaptă-n cale,
Vântu-ți face loc prin sat,
Unde-ți zâmbesc în vale,
Fetele pe înserat.

Tu, mireasă de-împărat,
Cu voal de cer brodat
Și rochie de trandafiri
Peste piele de brocart
Tatuată cu zefiri
Și surâs de zbor înalt,
Faci zăpezile să stea
Neclintite în decor
Și să plângă-n urma ta
Mistuindu-se de dor.
Și cobori din munți senin
Cu alai împărătesc
Și cu zile care cresc
Peste dealuri și câmpii

POEZII ONLINE

Într-un dans ușor, sublim
Și-n zâmbete de copii.

Primăvară, te iubim!